

22 Ιανουαρίου 2021

Εξομολόγηση του δράματος μίας ιατρού-μητέρας

/ [Ορθοδοξία](#)· [Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)



Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουμένισσης, Άξιουπόλεως & Πολυκάστρου κ. Δημητρίου



«Άπό τήν απόγνωση στήν πίστη» (έξομολόγηση τοῦ δράματος μιᾶς ἰατροῦ-μητέρας)

A. ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ

Ἡ ἐκκλησιαστική μας παράδοση σέ κάθε σταθμό τοῦ βίου διασαλπίζει μιάν ἀπλή ρεαλιστική δεοντολογία ζωῆς: τό “ἀπό Θεοῦ ἄρξασθαι”, τήν διάθεση πού εἶχε ἀρχαιόθεν ὁ ἄνθρωπος νά διασφαλίζει τίς ἐπιλογές καί νά ἀντιπαλαίει τά ἀδιέξοδα τοῦ βίου (κι αὐτό μᾶς ἀναπέμπει στήν Ἁγιογραφική ἀποκάλυψη τῆς θεοκτισίας μας).

Ὡστόσο, γιά τήν ἐκκλησιαστική παράδοση (πού ἀπετέλεσε τό ψύχωμα τῆς λαϊκῆς μας ψυχῆς καί παραδόσεως), ὁ Ἁγιασμός εἶναι κάτι ἐκτυπώτερο καί οὐσιωδέστερο ἀπό μιάν ὑποτυπώδη ψυχολογική γενετική ἀνάμνηση. Δέν εἶναι ἐπομένως τυχαία ἡ τέλεση τοῦ Ἁγιασμοῦ στίς ἡμέρες μας, κάτι τό καινούργιο. Μέ τόν Ἁγιασμό ἀλλά καί μέ τά ἀγιάσματα συναμυνόμεθα στίς ὀριακές ταλαιπωρίες τοῦ βίου ἀποζητώντας μιᾶ ἐλπίδα ἀνανέωσης τοῦ βίου. Αὐτό μπορεῖ νά φαίνεται σάν μιᾶ θρησκευτική ἀποτύπωση στόν πολιτισμό μας ἢ σάν μιᾶ ἀνατύπωση τῆς θρησκευτικότητας τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ὅμως, εἶναι κάτι πολύ οὐσιωδέστερο ἀπό ἐθιμική παράδοση. [\(περισσότερα...\)](#)